DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ
Yenileşme
yıl 2 sayı 20

ZAFER BİZİMDİR !

Beykoz İlçesi'nin en eski fabrikalarından olan, geçmişte 1873'lerde şanlı bir direniş gerçekleştiren Deri Kundura Fabrikası işçileri yıllarca bilinçsizliğin ve geri düşüncenin egemen olduğu bir kitleydi. İşçi sınıfımızın yıllarca süren mücadeleleri sonucu elde ettiği sınıf esasına dayalı örgüt kurma hakkı 1946 yılında işçi sınıfı tarafından kullanılmaya başlandı. Devrimci sendikaların hızla işçi sınıfı saflarında kök salması o zamanın iktidarını telaşa sevketmiş olacak ki kurulan yüzlerce sendika bir anda kapatıldı. Önderler hapse tıkıldı. Hemen peşinden devlet eliyle patron yanlısı sendikalar kurduruldu. İşte o yıllarda kurulan sarı sendika deri işçisinin yakasına yapıştı. 1946 yılından bu yana güçlendirilen, Amerikancı sarı sendikalar alabildiğine işçi sınıfı üzerinde tepinmeye başladılar. İşverenler açısından işçi sınıfı dikensiz sömürü bahçesi özelliğini taşıyordu. TÜRK-İŞ Konfederasyonu çatısı altında toplanmış olan, işçi sınıfı sendikal hareketi bu gidişe boyun eğemezdi. 1967 yılında TÜRK-İŞ'ten kopmayı tarihi görev bilen beş sendika DİSK'i kurdular.

DİSK, kurulmasıyla işçi sınıfı içinde ciddi kıpırdanmalar başlamıştır. İlerici, sınıf mücadelesi esasına dayalı sendikacılık deri işçisi içinde yankılanmadan olamazdı. Türkiye İşçi Sınıfının ilerici sendikal mücadeleyi, her tehlikeyi göze alarak geliştirmesi, her fabrika işçisini etkiliyordu. İşte böylesi bir ortamda Beykoz Deri Kundura Fabrikası'nda sınıf bilincine ulaşmış arkadaşlar mücadele bayrağını yükseklere kaldırmaya başladılar. İlk aşamada sömürünün kaynağı olan ödenmemiş emeklerimizle patronların bu kapitalist düzende nasıl zenginleştiklerini, bizleri nasıl hayasızca sömürdüklerini, buna karşı sarı sendikacıların bizleri nasıl mücadelesiz bıraktığını sergilemeyi görev bildiler. Bu görevin yaygınca yerine getirilmesi amacıyla YENİLEŞME Gazetesini çıkarmaya başladılar. Gerçek sendikacılığın temellerini atma mücadelesini gece gündüz demeden çalışan YENİLEŞME, kısa zamanda işkolu düzeyinde deri işçilerinin gerçek sesi oldu. Her gelen gün sarı sendikacılığın iflasını hızlandırmaya, gerçek sendikacılığın gelişimini yükseltmeye yönelikti. Paçaları tutuşan sarı sendikacılar, işveren, ne yapıp yapıp YENİLEŞME'yi susturmalıydı. İşte bu bakış işığında 19 yiğit kardeşimiz işten çıkarıldılar. Bu arkadaşların önemli bir bölümü İstanbul Belediyesi'nde işe başlamışlardır. Bu doğrudur. Kimsenin bu gerçeği sakladığı yoktur.

Bizim anlatmak istediğimiz sarı sendikacıların YENİLEŞME'yi Belediye işçilerinin gazetesi gibi gösterme girişimlerinin sahtekarlığı üzerine ... Fabrikamızda daha önce gerçek sendikacılık bayrağını yükselten bu Belediye işçisi arkadaşların neden hala YENİLEŞME Gazetesi ile ilgilendiklerini bir türlü anlayamayan sarı sendikacılara şaşmamak elde değil. YENİLEŞME'nin fabrikamızda mücadelesi sürdükçe ilerici işçi arkadaşların tümünden destek görecektir. Çünkü, YENİLEŞME Türkiye çapında sürdürülen, bilinçli işçilerin başını çektiği sınıf sendikacılığının deri işçileri içindeki ifadesidir.

Bu gerçeği görmeyenler zavallılık mertebesinin üstüne çıkamayacaktır. İşçi sınıfını sınıf olarak görmeyen, işçi sınıfı ile patronlar sınıfını kardeş diye yutturmaya çalışan sarı sendikacılık anlayışı, işçi sınıfının dayanışmasına anlam veremezler. Oysa işçi sınıfının sınıf olduğunu patronlar bile kabul edeli yıllar oldu. Hala sarı sendikacılar patrondan fazla patroncu davranıyorlar. İşçi sınıfının çıkarlarının ortak olduğunu, dertlerinin çözümünün ortak olduğunu kavrayamayanlar tarih sahnesinden silinmektedirler. Nesli tükenmekte olan bu garip yaratıklar hala yaşayacaklarını sanmasınlar. Onları yaşatan imkanlar artik ortadan kalkmakta. Bizler, YENİLEŞME'yi fabrikamızda birinci derecede yürütenler, bu Belediye işçisi arkadaşlarımızın bizlere yardımlarını kıvançla karşılıyoruz. Sınıf dayanışmasının engüzel örneği olarak görüyoruz. Biz sadece deri iş kolunda işçilik yapmamıza rağmen, herhangibir işkolunda sarı sendikacılığa karşı mücadele bayrağı açanları bağrımıza basar, ihtiyaçlarını gücümüz oranında karşılamayı işçi sınıfının özünde var olan bir görev sayarız. Biz bilirizki; falan fabrikada başarıya ulaşan sınıf sendikacılığı bizim sarı sendikacılığa karşı mücadelemize ışık tutar, katkıda bulunur. Bu gerçeklerdir ki zaten sarı şebekeleri çileden çıkartan. Bütün işçi arkadaşlar alçakça baskı ve teröre boyun eğmeden gazeteleri YENİLEŞME uğruna mücadele ederken, sarı sendikacılar böylesi üçkağıtlarla kendilerine çıkar yol aramasınlar. İşveren-Sarı sendika oyunları ile işten atılan arkadaşların, sarı sendikacılığı yok etme mücadelesinde bizlerle omuz omuza olmaları böyle yalanları engellemeyecektir. Atılan işçi arkadaşların böylesine onurlu mücadele için fedakarlıkta bulunmaları, bütün işçi arkadaşların göğsünü kabartmaktadır.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ
YAŞASIN SINIF SENDİKACILIĞI
KAHROLSUN SARI SENDİKACILIK.

sarı sendikacılık çökmeli.

Deri-İş Gazetesi'nde " gerçekçi olmak " diye başlık atıp, akıl yolu birdir diyen 'Biz Sosyal Demokrat'ız " diyerek yaşamaya çalışan sarı sendikacılık batağına saplanmış zavallılar. Sözümüz size ve sizin gibi düşünenlere.

Sizler işçi sınıfı içine girebilmiş, patronların kar hanesini yükseltmek için her türlü düzenbazlığı yapan, işverenlerin çizdiği yoldan milim şaşmayan ihanet şebekesiniz. Seminer düzenlersiniz. Utanıp sıkılmadan 3 milyon 600 bin işçinin sendikalı olduğu, milyonlarcasının henüz örgütlenemediği, işçi sınıfının yok olduğunu söyletirsiniz. Açıkça işçi sınıfımızın damgasını taşımayan her ilerici çıkışın genellikle başarısızlığa düştüğü bu ortamda hangi safta olduğunuz açıkça ortada. İşçi sınıfımız faşist tırmanışa, faşist tehlikelere karşı alabildiğine mücadeleye atılmaya hazırlanabilecek bir sınıfken " Türkiye'de sınıf yok, millet vardır " diyen sarı sendikacı zihniyet patron karşısına, işveren karşısına çıkıp, kim adına temas kuruyorlar. Patronlar karşısına olmayan bir sınıf adına oturanlar tabiidirki bizlerin çıkarlarını savunamazlar. Ama son günlerde yayın organlarında sınıf bilincinden bahseder oldular. Yok dedikleri sınıfın bilinci nasıl oluyor anlıyamadık. Dahası var. Sarı sendikacılığa, Amerikancı sendikacılığın bayraktarı Türk-İş'e yerli yersiz övgüler.

Sanki Referandum'a hayır diyen Türk-İş'in başı Halil Tunç değil. Ağzını açtıkça mevcut sömürü ve zulüm düzenine bekçilik yapmaya kalkan Halil Tunç değil.

Sanki bu tavırlar Türk-İş'le ilgisiz tavırlar. İşçi sınıfımız her geçen gün daha bilinçli, daha kararlı yolunda ilerlemektedir. Ötesi yalan, bin kere yalan.

EĞİTİM KÖŞESİ

dünya kadınlar günü

Kadın Ana olarak toplumun yeniden üretilmesi görevini yerine getirirken topluma gerekli ihtiyaç maddelerinin üretilmesinde erkek emekçilerle birlikte çalıştığı için toplumun yaşamasında iki yönlü katkıda bulunur. Genel olarak toplumlar belli tarihi dönemlerden geçerek bu güne ulaşmıştır. İnsanlığın tarihi, kısaca üretimin tarihi veya sınıf mücadeleleri tarihidir. Bu tarih içinde kadınların önemli bir yer tuttukları bellidir. Ve her toplum biçiminde insanlar arasındaki ilişkileri son tahlilde mülkiyet ilişkileri belirler. Yani üretim araçlarının kimin elinde olduğu önemlidir, belirleyicidir. Türkiye'nin içinde bulunduğu toplum biçimi KAPİTALİST TOPLUM biçimidir? Her Kapitalist Toplumda görülen özellik gereği kapitalizmle birlikte artan işgücü talebinin karşılanması için kadınlar ve çocuklar fabrikalara, atölyelere çekilmeye başlandı. Ve kadınlar evişlerinin yanısıra patronların emrinde çalışmayla iki kat yorulmaya başladılar. Kadın ve çocuk sömürüsü, patronların servet biriktirmelerinde önemli rol oynadı. Ekonomik yapıdaki bu değişme Feodal Toplum düzeninin getirdiği değer yargılarını, ahlak anlayışını ve aile yaşayışını da değiştirdi. Örneğin feodal (toprak ağalığı) toplumda kadının evişlerinden gayrı işlerde çalıştırılması hoş karşılanmazdı. Oysa kapitalist (PATRON) düzeninde kadınlar işgücü ihtiyacını gideren meta haline geldi. Kapitalist sömürü karı-koca birlikte çalışmalıdır. Yoksa aç bırakırım emrini ortaya koydu. Emekçiler, ekonomik baskı sonucu evinin geçimini erkeği ile birlikte sağlamaya koyuldu.

Üstelik patronlar kadın işçi çalıştırmaktan yanaydılar. Çünkü kadın ve çocuk işçiler işgüçlerini daha ucuza satmak durumundaydılar. Ayrıca kadının üzerinde yüzyıllardır horlanmanın, eğitimsizliğin verdiği güvensizlik ve gerilik vardır. Bunun için örgütlenmesi [illegible], [illegible]ist sömürüye karşı mücadeleye atılması işin başında daha zordur. Bunu iyi değerlendiren patronlar kadın işçileri alabildiğine sömürmektedir. İşyerinde daha fazla çalıştırabilmektedir. Hamile kadınlara kreşler ve çocuk yuvaları açmaktan kaçınırlar. Açılanlar da göstermeliktir. Kapitalist toplum, kadınların her alanda aşağılanmasını beraberinde getirmiştir. Fuhuş artmış, açık saçık filimlerde dergilerde reklam aracı olarak kullanılan mal haline getirilmiştir. Kapitalistler kendi düzenlerini yaşatabilmek için özel olarak kadınların eğitimsiz bırakılması amacıyla çalışır. Basın, televizyon, radyo, sinema ve fotoromanlarda sürekli vurgulanmak istenen kadınların çok zayıf yaratık olduğudur. Korunmaya muhtaç olduğudur. Sinema ve fotoromanlar kadınların sınıfsal mücadelenin dışında tululması amacı taşır. Genç işçi kızlar zengin biriyle evlenerek yoksulluktan kurtulur gibi düşler alemine sevkedilmek istenir.

Bunun yanısıra kadın, erkeği tarafından sömürülüyor gibi saçma görüşler yaygınlaştırılır. Emekçi kadınların gerçek düşmanlarını görmesi engellenmek istenir.

8 MART 1857

8 Mart 1857 ' de AMERİKALI TEKSTİL (Giyim ve Dokuma) işçileri yukarıda sıralanan nedenlerden dolayı mücadeleye atılmışlar, kapitalist sömürüye karşı bayrak açmışlardır. Tüm AMERİKALI kadın işçilerinin yürekten katıldığı mücadele önemli bir olaydır. Kadın emekçilerinin sınıf savaşında yer almalarının kilometre taşıdır. Toplumsal kurtuluş mücadelesinde kadınların böylesi bir atılımda bulunmaları 8 MART ' ların Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kutlanmasını getirmiştir.

Her yılın 8 MART' ı Dünya emekçi kadınlarının BİRLİK-MÜCADELE ve DAYANIŞMA GÜNÜ'dür. Sömürüsüz ve savaşsız bir dünya kurma mücadelesinin erkek emekçilerle omuz omuza verileceği bilincinin güçlendiği gündür. Kapitalist sömürü altında yaşayan ülkelerin kadınlarının sömürüyü sona erdirme mücadelesinin daha güçlendiği gündür.

Çünkü bilinçli emekçi kadınlar bilmektedir ki kendilerini sömürenler kocaları, erkek kardeşleri ve babaları değil, emirlerinde çalıştıkları patronlarıdır. İşverenlerdir. Ve bu patronlar, kadın erkek ayırımı yapmaksızın tüm emekçileri hayasızca sömürerek büyümektedirler. İŞTE BU NEDENLE KADINLARIN KURTULUŞUNUN YOLU TOPLUMDAKİ TÜM ÇALIŞANLARIN PATRON SÖMÜRÜSÜNÜ SONA ERDİRMELERİNE BAĞLIDIR. BUNUN İÇİN KADIN ERKEK, OMUZ OMUZA TÜRKİYE ŞARTLARINDA ULUSAL VE TOPLUMSAL KURTULUŞ SAVAŞINDA GÜN GEÇİRMEDEN YERLERİNİ ALMALIDIRLAR.

Kadınlarımızın ulusal bagımsızlık ve demokrasi mücadelesinde, giderek sömürüyü sona erdirme mücadelesinde yerlerini almaları nasıl mümkün olur. Kendi meslek örgütlerinde birleşerek sendikalar, ilerici kadın örgütlerinde ve sarı sendikaların etkin oldukları işyerlerinde gerçek sendikacılık uğruna mücadeleye girerek, sınıf sendikacılığının hakim kılınmasında erkek arkadaşlarıyla yan yana mücadeleye atılarak, yasaların kadın emekçilere tanıdığı hakları iyi bilerek, onları son katresine dek kullanarak ve alınmış hak geri verilmez deyip alınmış hakları geliştirerek.

Ülkemizde kağıt üzerinde kurulmuş sözde kadın hakları için mücadele eden kadın örgütleri sayıca kabarıktır. Ancak bunlar kadınlarımızın önüne hedef şaşırtma amacıyla kurulmuşlardır. Kadın emekçilerin sorunlarına işçi sınıfı açısından bakan ve işçi sınıfının bilimiyle yolalan tek kadın örgütü İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ' dir. (İKD). İlerici Kadınlar Derneği kurulalı 2 yıl olmasına rağmen emekçi kadınların örgütlenmesinde önemli adımlar atmıştır.

"EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET
HER MAHALLEDE VE İŞYERİNDE KREŞLER.
EVLAT ACISINA SON"

haykırışlarıyla emekçi kadınlara doğru amaçlar etrafında örgütleme çalışmalarından taviz vermeyen İlerici Kadınlar Derneği giderek güçlenecektir.

Ülkemizde büyük patronlar tekensiz gül bahçesi istercesine daha çok sömürü gerçekleştirmek amacıyla FAŞİZM ' i hakim kılmak istiyorlar. İlerici Kadınlar Derneği bu tırmanışa dur demek için emekçi kadınlarımızı önemli ölçüde seferber edebilmiş, EVLAT ACISINA SON yürüyüşünde üstüne düşeni yapmıştır.

Uluslararası kadınların "Dayanışma ve Mücadele Günü" olan 8 MART ' ta İlerici Kadınlar Derneği kutlama törenleri düzenlemiş, bu günün anlamının yaygınlaşmasına önayak olmuştur.

İlerici, emekçi kadınlarımızın sarı sendikacılıkla daha etkin mücadele edebilmeleri ve daha bilinçli yer almaları için İlerici Kadınlar Derneği çatısı altında örgütlenmeleri yerine getirilmesi gereken bir görevdir.

işe girme

İşbirlikçi MC iktidarı hükümet olalıdan bu yana kamu sektörü-ne bağlı işyerlerinde partizanca tutumlar iyice arttı. Şu veya bu bakanlığı MC Koalisyonunu oluşturan partiler kendi aralarında pay ettiler. Bakanlığı ele geçiren (bunların tümü gerici siyasi partiler) kendi dünya görüşünde kim varsa onlara iş imkanları açtı, köşebaşlarına yerleştirdi. İşsizliğin korkunç boyutlara ulaştığı ülkemizde iş bulmak mesele olduğundan çok bilinçsiz arkadaş kendi siyasi görüşünü saklayarak veya değiştirerek iş bulma gayretinde. Bunu iyi değerlendirmeye çalışan işbirlikçi partiler kendilerine bağlı, kendi siyasi çalışmalarına doğrudan yardımcı olacak topluluklar oluşturma yarışındalar. Bir yandan işsizler ordusu alabildiğine büyüdüğü için kapı kapı iş dilenmek zorunda bırakılanişçi kardeşlerimiz ilk planda iş bulayım da ötesi ne olursa olsun demek zorunda bırakılmaktadırlar. Hatta işverenin emirlerine motomat uyup bilinçli işçi arkadaşlara hınçla, kinle bakmaktadırlar. Biz bu gelişmelere şaşmıyoruz. Yalnız ne varki, bu tezgahları sergilemek kapitalist sömürü ağı içinde hergün daha da yoksullaşması kaçınılmaz olan işçi arkadaşlarımıza gerçeği göstermek boynumuzun borcu diyoruz.

Özellikle Beykoz Deri Kundura Fabrikası'nda işveren kendi siyasi görüşlerine uymayan insanlara iş vermemek için akla gelmedik yöntemler izliyor. İşe girecek arkadaşlara sorulan sorular şöyle:

İçki içermisin? Kumar oynar mısın? Hangi sendikayı benimsiyorsun? YENİLEŞME okudun mu ? Namaz kılar mısın? Hangi partiyi tutarsın? Burada tanıdığın var mı? Varsa kimdir? Böylesi soruların işe alınacak işçilerle ne ilgisi vardır? Ne zamandan beri insanların siyasi görüşleri yapacağı işi belirler oldu? Hani Anayasa'nın 46. Maddesi SENDİKA SEÇME VE KURMA ÖZGÜRLÜĞÜ hakkını bize tanımaktaydı? Nezamandan beri işverenler işçilerin seçeceği sendikayı kendileri seçmeye başladılar? Bu sorulara cevap ise bilinçli işçilerin kararlı mücadelesi ile TÜRKİYE'nin dört bir yanında hergün verilmektedir. Halk düşmanı, işçi düşmanı, insan düşmanı MC iktidarı işbaşından defedildiği gün bu uygulamalar durdurulacaktır. İlerici düşünceler gemlenemez olacaktır.

Beykoz Deri Kundura Fabrika-sı'nda müdür imtihan heyetinin yapacağı imtihanı erteleyip kendisinin bulunabileceği bir başka gün imtihan etmektedir. Kendi görüşlerine uygun olmayan işçi arkadaşları imtihanı kazanmadın deyip geri çevirmektedir. Müdür bey kendisinin müslümanlığı ile fazlaca öğünmesi bilindiğinden arkadaşlar soruyorlar! Bu ne biçim müslümanlık? Oysa bizce şaşılacak bir şey yok. Böylelerinin müslümanlığı sömürü aracı olarak kullanmaları yeni bir olay değil. Kapitalist düzende dinin sömürü aracı olarak kullanılması bizi şaşırtmamalı. Kişilerin vicdan özgürlüğü ile bu kadar alay etmek onların başlıca silahıdır. Kapitalist düzenin devamından yana olan sarı sendikacılar da bu yüzden böyle uygulamalardan rahatsız olmazlar. Bu uygulamalara cevap gerçek sendikacılık mücadelesinin başarıya ulaşması ile verilecektir. O günler hiç te uzak sayılmaz.

KISIM DEĞİŞTİRME

Arkadaşlar, 61 mm. lastikte çalışanlara başka kısma geçme hakkı tanınmıştır. 5 yılı dolduran her arkadaş başka kısımlara geçebilir. Tamam ama nasıl geçebilir? Şöyle geçebilir. Kadrosu boş olan kısma imtihanla. Fakat şöyle bir sorun çıkıyor ortaya. Lastik'ten giden her arkadaşın saat ücreti düşüyor. İster zaman dan akorta geçsin, isterse akorttan zamana, bu böyle. Örneğin : Lastik akort değil, teşvikli pirim sistemine göre çalışıyor. Fakat değerli plan bürosu, Lastik ' in akort olduğunu iddia ediyor. Sendikaya başvurduğumuzda, sendika da lastik akorttur diyerek buna eşlik ediyor. Biz araştırdığımızda Lastik'in akort değil pirim sistemine göre çalıştığını görüyoruz. Bu durum karşısında kısım değiştirmek isteyen arkadaşlar düşünmek zorunda kalıyor. İkisinden birini seçmek için. Geçse ücreti bir hayli düşüyor. Geçimini doğru dürüst sağlayamadığından kayıp edecek parası yok. Geçmese Lastik'in tozunu çekmeye yıllarca mahkum oluyor.

Arkadaşlar, İşverenlerin bizim üzerimizde oynadığı oyunlara, sendikamız da katılıp, bizi iyice sömürüyorlar. 25.- lira aidatı sorunlarımızı çözsün diye veriyoruz. İşverenle işbirliği yaparak üzerimizdeki sömürüyü arttırsınlar diye değil. Onun için buna bir çare bulmalıyız arkadaşlar. Bu tek çare de biziz. Onları bizler seçtik, bizler defederiz. Bunu yapmak zorunlu hale gelmiştir. Yoksa sarı sendikacılar yalanlarla bizi iliklerimize kadar sömürecekler. Ama buna fırsat vermeyelim ve vermeyeceğiz de...

03 BOYAHANE

03 Boyahanedeki arkadaşlara verilen yazlık elbiselerle orada çalışmanın, insan sağlığında ne gibi etkiler yapacağı ortadadır. Şayet kış biraz sert geçse, arkadaşlar hemen nezle, grip oluyorlar. Çünkü kalorifer tesisatı yok. Birkaç istim kazanı var. Onlar da deriler sıcaktan kurur diye çalıştırılmıyor. Yağmurlu günlerde kısmın içinde şemsiye ile gezmek gerekiyor. Bu, senelerdir böyle devam etmektedir. Zımpara ve boyada çalışan işçilere süt verilmez. Oysa bu kısımlardaki zararlı maddeler işçilerin ciğerlerini kemirmektedir. Fakat sarı sendikacıların nedense böyle işlerle işçi sorunlarıyla ilgileri yoktur. Bu kısımdaki arkadaşlar gece-gündüz demeden çalışır, herşeye, her haksızlığa boyun eğmek zorunda bırakılırlar. Biz işçiler bu çürümüş, kokuşmuş kapitalist düzen sona ermeden sorunlarımızın yeterince düzelmeyeceğini biliyoruz. Fakat bugün de yapılacak işler var. Bizler elele verip bu şartları biraz olsun değiştirebiliriz

ÇALIŞMA BAKANI çalışıyor!

Fabrikamızda üretimin artması için yapılan baskılar devam ederken, bakıyoruz Müdürlükten bir tamim yayınlanıyor. Fabrikamıza Çalışma Bakanı'nın geleceğini, saat 16.30 ile 17.00 arası yemekhanede bir sohbet toplantısı yapacağını bildiriyorlar. Toplantıda Şevket Kazan devamlı kardeşlik teranesini sürdürüp, üyesi bulunduğumuz Türk-İş Konfederasyonu'na saldırıyor. Bu toplantıda dikkati çeken bir yığın yabancı sima vardır. Çalışma Bakanı'nın fabrikamıza geliş sebebi kendi ideolojileri doğrultuşunda kurdukları Hak-İş Konfederasyonunu bizlere empoze etmekti. Ve bunu bir ölçüde başardı. Çünkü O'na bu ortamı tam tekmil orada paşa paşa oturan sarı sendikacılarımız sağladı. Hiç olmazsa mensubu olduğunuz sarı Amerikancı Konfederasyonunuza saldırı olurken protesto için salonu terkedin. Ama sizde nerde o utanma. O denli acizsiniz ki bu ortama gilerek ıskemle taşıyordunuz. Hem de birbirinizle yarış edercesine. Sizlere koltuk olsun da kiminkoltuğu olursa olsun. Ama bu laflar size dokunmaz. Çünkü sizleri işbaşına getirenler bu ortamı hazırlamak için getirdiler. YENİLEŞME kazanmasın da bunları bir araya toplayalım. Nasıl olsa istediğimiz yere getiririz. Ama sizlere güvenenler bu arada fabrikada bilinçlenen işçi arkadaşları unuttular. Herkes şunu iyi bilsin ki Deri Kundura Fabrikası'nda tezgahladığınız sarı ve gerici sendikacılık anlayışı para etmeyecektir. Deri Kundura bilinçsiz işçilerin güdüldüğü bir fabrika olmaktan çoktan çıkmıştır. İlerici ve Devrimci Sendikacılık bayrağı Türkiye'de göndere çekilmiştir. Ve hızla bilinçlenen işçiler ilerici sendika saflarında yerlerini almaktadırlar. Ne Çalışma Bakanı'nın attığı gazeller, ne de sarı sendikacıların çabaları bizlerin devrimci sendikal ilkeleri yerleştirmemize engel olamazlar. Bizleri yıllardır yok pahasına satan sendikacılığı toplusözleşmelerde hatırlayan ve topluca bizleri koyun sürüsü gibi satanlar, artık Deri Kundura fabrikasında böyle oyunların tutmayacağını biliyorlar. YENİLEŞME'nin bıkmadan, yorulmadan verdiği kararlı mücadele bizlere ışık tuttu. Ve yolumuzu aydınlattı. Bizleri artık eskisi gibi çekip çeviremezsiniz.

Artık kölelik zincirlerini kırmaya karar verdik. Biz bilmekteyiz ve bilmeliyiz ki kimine karpuz yediren, kimine kelek yediren felek değil, Kapitalist sömürü düzenidir. Kimine günde milyonlar vurma hakkı, bizlere 60 lira ile yaşama hakkı tanıyan bu sömürü düzenine son verip, sömürüsüz bir düzen kurmadıkça bu böyle gidecektir. Bu nedenle mücadelemiz kokuşmuş sömürü düzeni sona erene dek devam edecektir. Sömürüyü sınırlandırma mücadelesi ile sömürüye son verme mücadelesi, bir bütündür. Bütünleştirilmelidir. Aksini savunmak işçi sınıfına ihanettir. İşçi sınıfını patronlara teslim etmektir.

12 MART'LARA HAYIR

Geçtiğimiz hafta önemli bir günü, daha doğrusu geçmiş tarihi bir olayın yıldönümünü geride bıraktık.

Adını duyduğumuzda bize birşeyler hatırlatan, kimisinin içini ürperten, hatta birçoğumuzun nefretini üzerinde toplayan bir gün. Evet, bahsettiğimiz bu gün 12 MART. Bütün karanlığı ve zulmü ile emekçi halkımızın başına 1971 ' de çöreklenen 12 MART Hala çoğumuzca bilinmeyen, özellikle işçi sınıfı ve emekçi halk için önem taşıyan bu konu hakkında Deri Kundura işçilerini aydınlatmak YENİLEŞME için bir görevdir. YENİLEŞME, patronlara karşı işçi sınıfının çıkarlarını savunmasından dolayı böyle bir görevi üstlenmektedir.

Evet, neyi hatırlatmaktadır 12 MART 1971 ? Ne olmuştur bu tarihte ülkemizde? 12 MART 1971 de meydana gelen olaylar kimler tarafından, kimlere karşı tezgahlanmıştır ? Kimler bu olaylardan kazançlı çıkmıştır ?

İşte bu sorulara işçi sınıfımızın çıkarları açısından cevap verebildiğimiz ölçüde, konu aydınlanacaktır bizim için. O halde daha fazla uzatmadan cevap verelim:

İşçi sınıfımızın geçmiş mücadele yıllarına baktığımızda, 1960 -1970 arasında sınıf savaşının alabildiğine keskinleştiğini görürüz. Bu tarihlerde, yurt çapında birçok fabrikada işçi sınıfı patronlara karşı gittikçe yükselen ekmek mücadelesi veriyordu. Kavel Kablo, Gamak, Gıstlaved, Sungurlar, Demir-Döküm ve bazıları gibi daha adını sayamadığımız birçok işyerinde, işçi sınıfı ekmek ve özgürlük mücadelesi uğruna şehitler veriyordu. (Şerif AYGÜN, Necmettin GİRİTLİOĞLU gibi) Sadece işçiler değil, onun yandaşı olan köylüler de toprak ağalarına karşı ayaklanarak, tarlaları işgal ederek, toprak mücadelerini yükseltiyordu.

Ayrıca ilerici öğrencilerin de bozuk eğitim düzenine karşı mücadelesi ilerliyordu. İşte o dönemlerde, Türkiye'de böyle bir sınıfsal manzara gözler önünde idi. Bu arada 1967 de, işçileri patrona satan yani Amerikan tipi sarı sendikacılık yapan Türk-İş'ten kopan ilerici sendikaların D İ S K ' i kurmaları, gelişen devrimci mücadelenin bir ürünüydü. 1970 lere gelindiğinde sınıf savaşı alabildiğine yükselmiş ve patlama noktasına gelmişti. İşte bu patlama, geçmiş yılların mücadele birikiminin bir sonucu olarak 15-16 HAZİRAN 1970 yılında oldu. Sömürüye karşı ayaklanan işçi sınıfı, 150 bin kişilik kitleler halinde o gün patronlara ve onların iktidarına karşı yürüdü. Özellikle İstanbul ve İzmit'te meydana gelen olaylara D İ S K' li işçilerin önderliğinde, Türk-İş'li işçiler de katıldı. Artık ülke kaynıyordu. Egemen sınıflara karşı halkın toplumsal muhalefeti büyüyordu. Mücadele, ekonomik talepleri de aşıp, siyasal bir nitelik kazanmıştı. Emekçi halk, ülkeyi sömüren ve Amerika' ya satan bir iktidar istemiyordu artık.

İşte böylesi bir durumdan, ülkeyi sömüren ABD Emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri memnun olamazdı elbette. Bilinçlenen işçi sınıfının mücadelesi onların sömürü düzenini tehdit ediyordu. Tam bu sırada, hakim patronlar sınıfı, sömürülerini daha da azgınca sürdürebilmeleri için, halkın bu mücadelesini bastırmaları gerekiyordu. Ve kendileri için gerekeni 12 Mart 1971 de. O zamana kadar ülkeyi yöneten Demirel İktidarı, işçi sınıfının yükselen mücadelesini yeterince bastıramıyordu. Bunun için ABD, CIA ve işbirlikçileri elele verdiler ve "Demirel, bu işi sen beceremiyorsun, çekil, biz becerelim " dediler . Ve 12 MART 1971 de CIA eliyle ülkede faşist bir darbe tezgahladı hakim sınıflar.

Bu darbenin, bizzat Amerika - nın (CIA' nın) eliyle yapıldığını, şimdiki MC İktidarının Dışişleri bakanı olan Çağlayangil tarafından bir sene evvelsine kadar gazetelere açıklanmıştı FAŞİZM, sömürüye karşı kim varsa sesini susturmaya çalıştı. Faşistler, önceki döneme ait burjuva yasalarını dahi rafa kaldırdı, onun yerine getirdiği yasaları kendisi yer yer çiğnedi. Devrimci işçilerin grevleri yasaklandı. D İ S K yok edilmeye çalışıldı. Geçmiş dönemde binleri aşan grev sayısı bu dönemde 40'ı geçmedi. Fakat, patronların fabrika kapatma, işçileri işsiz bırakma eylemi demek olan lokavt sayısı bu faşist dönemde korkunç bir artış göstererek ikibini aştı. Patronlar, kitle halinde birçok işçiyi (3000-5000 kitleler halinde) kapı dışarı edebiliy- lardı. İşsizlik oranı çok yük- di. Pahalılık geçmiş döneme ranla % 66 miktarinda yükse di. Yine geçmiş dönemde 1,5 m yar olan patronların kâr topla 1971 den sonra 3,5 milyara ul tı. Buna karşılık işçi ücretler yükselmedi. Aksine % 10,4 ora nında düştü. Önder işçiler ya şunlatıldı, yada işkencehaneler de sesleri susturulmaya çalış dı. Yurtsever gençler idam se palarına gönderildi. Mahpusha neler ilerici, demokratlar ile dolduruldu.

Kısacası yukarıda verdiğim örnekler ve olaylar, 12 MAR 1971 de başlayan ve 2,5 yıl s ren faşizm döneminin kimler işine yaradığını bize açıkça g termektedir. Evet, bu faşist d nem sömürücü patronların iş ne yaradı. Çünkü FAŞİZM, pitalist patronların normal k şullarda sömürülerini rahatç sürdüremedikleri anda, başvu dukları azgın sömürü ve zulü düzeniydi.

Patronlar, böylelikle kana, teşe ve faşizme başvurarak i çi sınıfı hareketine gem vura caklarını zannettiler. Fakat a ladılar .

Bu faşist baskılar, kaçınılm olarak emekçi halk üzerinde şı bir tepkiyi yarattı. Ve bu k ranlık dönem, emekçi halkın rarlı mücadelesi sonucunda l la sürmedi. Amerikancı faşiz Ekim 1973 seçimleriyle, hal toplumsal muhalefeti sonucu da geriletildi.

Bu olaylar dizisi bizlere şu göstermektedir:

Biz işçi sınıfı olarak birleş emekçi halk ile bütünleşirse hiçbir güç mücadelemizi yok edemez. İşçi sınıfı için bir a lık gerileme demek olan 12 MART 1971 faşist darbesinin 2,5 yıl sonra alaşağı edilmes bize bunu göstermiyormu ? Şunu huçbir zaman unutmayalım ki "Emekçiler için yenilgiler geçici, ama zafer kaçınılmazdır."

Bu nedenle, sömürüye karşı mücadelemizi güçlendirmek patroncu sarı sendika çemberi ni kırmak için YENİLEŞME s larında kenetlenelim ve daim hatırlayalım:

KURTULMAK YOK TEK BAŞ
NE SÖMÜRÜDEN, NE DE BA
DAN.
YA HEP BERABER,
YA DA HİÇ BİRİMİZ.

YENİLEŞME deri ve kundura işçilerinin sesi
sahibi: GÜLTEN BÜYÜK yazı işl. md. mustafa karakaş
yönetim yeri: yeni işçi evleri no: 77 BEYKOZ - İSTANBUL

YENİLEŞMEYİ OKU! OKUT!

dizgi: yenileşme
baskı:
baskı tarihi: 25/3/1977